

Un estudi de cas real

Winnie, artterapeuta i formadora d'adults

Qui és la Winnie?

La Winnie és una professora d'art que va treballar en un institut d'educació secundària abans d'especialitzar-se en artteràpia i treballar en una escola d'adults. Fa 25 anys que ensenya.

Què opines de l'ús de les eines digitals?

«Per a mi, l'art és un tema terapèutic que ofereix beneficis per a la salut mental i física, fomenta la creativitat, motiva, facilita l'aprenentatge i és un recurs accessible. Amb la meua feina puc ajudar les persones a explorar les emocions, desenvolupar l'autoconsciència, organitzar els pensaments, afrontar l'estrès, augmentar l'autoestima i treballar les habilitats socials. Amb tot això en ment, no em podia imaginar com incorporaria els recursos digitals a la meua assignatura i, més enllà dels cursos digitals obligatoris als quals vaig assistir i la implementació inicial d'algunes plataformes digitals, vaig continuar com abans. Encara que valorava l'ampli espectre de l'artteràpia digital i les metodologies d'aprenentatge, em resultava una mica estrany. No hi vaig pensar més i vaig seguir ensenyant com ho havia fet sempre.»

Alguna cosa et va ajudar a millorar les teves competències digitals?

«Pensava que treballar en un entorn digital requeria tornar a aprendre tot el que sabia, la qual cosa era una perspectiva molt descoratjadora. No estava realment segura que, amb les meves escasses habilitats, satisfaria les necessitats dels alumnes. Vaig haver de pensar en les necessitats i preferències d'aprenentatge dels alumnes, cosa que també havia de tenir en compte. Al cap d'un temps, va quedar clar que m'havia d'adaptar als nous temps. Així doncs, quan em van presentar el joc d'eines, vaig pensar que era molt útil, sobretot per a les persones que, com jo, senten aprensió a la tecnologia. Em va agradar sobretot Pixton Education. El joc d'eines va resultar útil en el sentit que, un cop vaig haver-ne provat una, em va fer guanyar confiança a provar-ne una altra. Estem d'acord que els recursos digitals són importants per a avançar, però també ho és l'habilitat per a utilitzar-los. Això requereix temps i una bona oferta formativa. Els professors més joves tenen avantatge sobre els dinosaures com jo.»

La situació de la COVID-19 ha repercutit en la teua feina?

«Amb el confinament, tots fem servir molt més les eines digitals per a arribar als alumnes i clients, la qual cosa està bé sempre que els professors i terapeutes sàpiguen com utilitzar-les. M'agradaria ser una professora digitalment competent que sap quan i com utilitzar-les, però encara no m'hi considero. Un recurs com el joc d'eines pot suposar un gran canvi. A vegades em costa donar classes en línia en directe, però és més una qüestió de confiança. Ara mateix, a causa de les restriccions de la COVID-19, és l'única opció, sempre que no es perdi la interacció professor-alumne, ja que no hi ha res tan valuós com el contacte a l'aula. Si se'm permet, voldria fer un apunt final. Crec fermament que els responsables polítics i els responsables dels plans d'estudis haurien de tenir en compte l'opinió dels formadors d'adults en el procés de presa de decisions sobre les característiques de l'ús digital per als estudiants adults.»